

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-10307/2015-ERU
Č. j. 10307-3/2015-ERU

V Ostravě dne 18. listopadu 2015

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v příkazním řízení podle ustanovení § 87 zákona o přestupcích, vedeném pod sp. zn. KO-10307/2015-ERU s obviněným z přestupku – [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] – ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku – [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] (dále jen „obviněný z přestupku“) – se tím, že jako kontrolovaná osoba nesplnil povinnosti stanovené v ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když neposkytl podklady a informace dle výzvy Energetického regulačního úřadu č. j. 03369-7/2015-ERU ze dne 10. června 2015 a opakované výzvy Energetického regulačního úřadu č. j. 03369-8/2015-ERU ze dne 8. července 2015, **dopustil spáchání přestupku dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.**

II. Podle ustanovení § 15 odst. 2 kontrolního řádu se obviněnému z přestupku za spáchání přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 35915.

Odůvodnění:

I. Úvod

Správní řízení je zahajováno na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“). Dle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o přestupcích není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty.

II. Popis skutkového stavu

Úřad v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) kontrolního řádu dne 30. dubna 2015 oznámil přípisem č. j. 03369-1/2015-ERU ze dne 17. dubna 2015 obviněnému z přestupku zahájení kontroly, jejímž předmětem je dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 46 energetického zákona ve věci poškození elektrického kabelu [REDAKCE], ke kterému došlo dne 11. října 2014 v důsledku provádění stavebních prací na vnější straně domu mezi hlavními domovními skříněmi, přičemž místo narušení se nachází na adrese [REDAKCE].

Obviněný z přestupku byl zároveň vyzván, aby dne 7. května 2015 v 10:00 hodin na adrese [REDAKCE], předložil kontrolujícím Úřadu:

- kopie situační části vztažené k místu prací v ochranném pásmu elektrizační soustavy,
- kopie stavebního povolení s dokumentem dokládajícím nabytí právní moci,
- kopie smlouvy o provedení díla, objednávky díla nebo obdobný doklad,
- kopie zápisu o předání a převzetí staveniště,
- kopie vyjádření správce energetické sítě o existenci zařízení distribuční soustavy,
- kopie dokladů o vytyčení kabelového vedení elektrizační soustavy,
- kopie stránek stavebního deníku ze dne provedení zásahu,
- kopie faktury za poškození kabelového vedení elektrizační soustavy, včetně dokladu o uhrazení,
- fotodokumentace ilustrující situaci na staveništi,
- plnou moc/pověření pro osobu, která bude kontrolujícím předávat podklady pro kontrolu

(dále jen „požadované podklady a informace“).

Závěrem byl obviněný z přestupku poučen, že v případě nedodržení výše uvedených povinností se může dopustit přestupku dle ustanovení § 15 odst. 1 kontrolního řádu a může mu být uložena pokuta do výše 500 000 Kč.

Termín jednání byl následně přípisem Úřadu změněn na den 4. června 2015, 10:00 hod.

Jak vyplývá ze „Záznamu z jednání v rámci kontroly ERÚ“ č. j. 03369-6/2015-ERU nebyl obviněný z přestupku dne 4. června 2015 na adrese [REDAKCE] přítomen.

Dne 10. června 2015 byla obviněnému z přestupku zaslána výzva ke splnění povinností č. j. 03369-7/2015-ERU, kterou byl obviněný z přestupku vyzván k předložení požadovaných podkladů a informací ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne doručení. Výzva byla obviněnému z přestupku doručena dne 15. června 2015. Obviněný z přestupku však na výzvu nikterak nereagoval.

Dne 8. července 2015 byla obviněnému z přestupku zaslána opakovaná výzva ke splnění povinností č. j. 03369-8/2015-ERU, v rámci které byl obviněný z přestupku rovněž vyzván k předložení požadovaných podkladů a informací ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení. Výzva byla obviněnému z přestupku doručena dne 15. července 2015. Obviněný z přestupku však ani tentokrát na výzvu nereagoval a požadované podklady a informace Úřadu nepředložil, a to ani do dne vydání tohoto příkazu.

III. Právní hodnocení

Ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V českém trestním a přestupkovém právu se (téměř shodně) rozlišuje zavinění úmyslné (úmysl přímý nebo nepřímý či eventuální) a zavinění nedbalostní, přičemž nedbalost může být vědomá či nevědomá.

Jelikož ze spisového materiálu nevyplývá opak, má správní orgán za to, že se obviněný z přestupku dopustil spáchání posuzovaného přestupku z nedbalosti. Vzhledem k tomu, že jedním ze znaků přestupku jako takového, je pouhé zaviněné jednání obviněného, nemá správní orgán za potřebné dále rozebírat úvahy o tom, zda jednání obviněného naplňuje znaky vědomé či nevědomé nedbalosti, neboť postačí, že je prvek zavinění přítomen.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Přestupek, kterého se obviněný z přestupku dopustil, tak jednoznačně vyplývá z kontrolního řádu. Správní orgán dále uvádí, že jednání, v jehož důsledku obviněný z přestupku neposkytl kontrolujícím potřebnou součinnost k výkonu oprávnění stanovených kontrolním řádem, splňuje nepochybně též kritérium společenské škodlivosti, neboť tím došlo k prakticky k znemožnění provedení kontroly, jejímž předmětem je dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 46 energetického zákona ve věci poškození elektrického kabelu [REDAKCE], ke kterému došlo dne 11. října 2014 v důsledku provádění stavebních prací na vnější straně domu mezi hlavními domovními skříněmi, přičemž místo narušení se nachází na adrese [REDAKCE].

Podle ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

Úřad má za prokázané, že obviněný z přestupku porušil ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když ani přes opakované výzvy nepředložil Úřadu výše specifikované požadované podklady a informace, čímž nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost.

Úřad má tedy za prokázané, že se obviněný z přestupku dopustil přestupku uvedeného v ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu a přistoupil k udělení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Zákon o přestupcích v ustanovení § 11 předvídá, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, propadnutí věci nebo zákazu pobytu. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Právní úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený kontrolním řádem, má kontrolní řád jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ustanovení § 15 odst. 2 kontrolního řádu lze za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) téhož zákona uložit pokutu do 500 000 Kč. V souladu s ustanovením § 12 zákona o přestupcích přihlédně správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Co se týče závažnosti a následkům přestupku, správní orgán hodnotí, že svým jednáním obviněný z přestupku nesplnil elementární povinnosti kontrolované osoby v rámci kontroly zahájené v souladu s kontrolním řádem, kdy vzhledem k povaze požadovaných podkladů a informací nelze bez součinnosti obviněného z přestupku v kontrole řádně pokračovat, což správní orgán hodnotí jako přitěžující okolnost. Úřad však při posuzování závažnosti přestupku přihlédl zejména ke skutečnosti, že obviněný z přestupku nesplnil svou povinnost vyplývající z kontrolního řádu v důsledku nedbalosti, neboť v tomto případě úmysl prokázat nelze. U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. K této skutečnosti bylo tedy přihlédnuto jako k polehčující okolnosti.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Úřad nemá povědomí o tom, že by s obviněným z přestupku bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z kontrolního řádu. Lze tak říct, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-I33), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval otázkou majetkových poměrů obviněného z přestupku. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán má za to, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy spíše v symbolické výši, nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení existence obviněného z přestupku a nemůže mít tedy likvidační charakter. Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněného z přestupku. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle kontrolního řádu. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného kontrolním řádem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta ve výši 2 000 Kč byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 87 odst. 4 zákona o přestupcích podat odpor ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného z přestupku uložena kromě sankce i povinnost uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to ve výši 1 000 Kč. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s ustanovením § 87 odst. 5 zákona o přestupcích.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení